

Če lahko omogoči, da se bo posameznik lažje orientiral glede svojih kvalifikacij in znanja ter tega, kaj mu morebiti še manjka, da bi napredoval po kvalifikacijski lestvici oz. mreži – torej bodisi vertikalno bodisi horizontalno –, in bi mu to resnično pregledno pomagalo pri občutku, kje realno je na tej mreži ter kakšne so njegove/njene realne možnosti za osebni napredek in razvoj, potem lahko z uvedbo slovenskega ogrodja kvalifikacij tudi slovenski sistem vzgoje in izobraževanja po celi vertikali dvignemo na višjo raven.

Prednost nacionalnega ogrodja je lahko način umeščanja kvalifikacij posameznika v širšo strukturo, če so le učinki le-tega predvsem v korist posameznika. Potrebno je uvesti novo zavest o neformalnem znanju in ga res vrednotiti kot znanje, ne pa vzpostavljati med njim in formalnim znanjem hierarhičnega reda, kot verjetno trenutno še vedno velja v večini evropskih držav, prav tako pa v Sloveniji. Nacionalno ogrodje kvalifikacij naj bi predvsem odstranilo administrativne ovire za vsakega posameznika, da ne bi le potrjeval svojega znanja in iskal svojega mesta v kvalifikacijski mreži, ki jo bo ogrodje postavilo, temveč da bi iskal tudi poti, kako naj po njej napreduje, ter našel spodbude, da bi se zaradi večje preglednosti kvalifikacij morebiti tudi vrnil v izobraževanje. Slovensko ogrodje kvalifikacij ima potencial, da (med drugim) postane način, pot do ali višje ali pa »le« drugačne kvalifikacije.

Mehanizmi za potrjevanje neformalnega izobraževanja in priložnostnega učenja

NPK v certifikatnem sistemu, kot jih imamo sedaj pri nas, niso vse, kar naj bi priznavanje neformalno pridobljenega znanja lahko ponudilo.

Načela priznavanja neformalnega izobraževanja in priložnostnega izobraževanja ter učenja določajo:

- šolska zakonodaja, ki regulira poklicno, srednje in tehnično izobraževanje, višje strokovno izobraževanje, visoko izobraževanje;
- navodila za srednje šole in navodila za višje šole, ki jih izda minister za šolstvo;
- pravila univerz glede visokošolskega izobraževanja (Slovenia, 2010: 72).

Glede na šolsko zakonodajo morajo ponudniki izobraževanja odraslih določiti postopke in odgovorne (na primer: zaposlene, odgovorne za informiranje, svetovanje, šolske komisije za vrednotenje in priznavanje) ter orodja za ugotavljanje in potrjevanje (na primer: na stopnji srednješolskega izobraževanja mora neformalno učenje dosegati vsaj 70 odstotkov vsebine formalnega programa, v nasprotnem prime-